

**1. MAJ 2017:
NED MED DEN SVENSKA BORGARSTATEN OCH ALLA IMPERIALISTERNA!
MAKTEN ÅT ARBETARKLASSEN!**

Borgarklassen och hela dess kapitalistiska system - imperialismen - befinner sig i djupaste kris här i Sverige liksom i hela världen. Det vi ser idag är ännu en av kapitalismens oundvikliga överproduktionskriser; kriser som blir värre för varje gång och gör det mer och mer uppenbart att systemet är ruttet, döende och bara kan koncentrera alltmer rikedomar och produktionsmedel i händerna på en liten klick monopolkapitalister på den överväldigande majoritetens - arbetarklassens och de förtryckta folkens - bekostnad. Samtidigt som borgarklassen i varje land suger ut den inhemska arbetarklassen, så exploaterar ett litet fåtal rika imperialistiska länder - däribland Sverige - ett stort antal förtryckta nationer i Asien, Afrika och Latinamerika, som aldrig har tillåtits utveckla någon självständig ekonomi utan hålls kvar i efterblivna, halvfeodala och byråkratkapitalistiska förhållanden. De kapitalister som suger ut oss här hemma, som håller nere våra löner, skapar arbetslöshet och låter sjukvården och skolan förfalla för att öka sina profiler, är samma kapitalister som plundrar och bombar de fattiga länderna.

Idag står imperialisterna inför ett läge där de utsugna och förtryckta reser sig i uppror - inte bara i de förtryckta länderna utan också i rika imperialistländer som Sverige - samtidigt som utsugarna återigen försöker rädda sitt system genom en nyuppdelning av världen. De imperialistiska supermakterna USA, Kina och Ryssland krigar redan om världsherraväldet via ombud runtom i världen och förbereder sig för ett öppet världskrig om de finner det nödvändigt. De övriga imperialistmakterna såsom Tyskland, Frankrike, England, Sverige m.fl. deltar med trupper och vapen för att lägga beslag på sin del av bytet och drömmer om att själva en dag bli supermakter. Men de har ett problem: historiskt sett har dessa plundrings- och omfördelningskrig alltid lett till att de arbetande folken vänt sig emot dem och gått samman i uppror och revolution.

Hur ska de då kunna genomföra sina krig, upprätthålla sitt utsugarsystem och samtidigt hålla nere det växande upproret? Ett sätt är att förstärka repressionen, d.v.s. den borgerliga statens våldsapparat, och därför ser vi idag hur de allihop förbereder sig för krig mot den egna befolkningen med militariserade polisstyrkor, övervakning av alla slag och alltmer inskränkta fri- och rättigheter; allt detta under förevändningar om "kamp mot terrorismen", "mot brottsligheten". Det andra sättet är att försöka vinna befolkningens stöd för sina krig och sin repression, försöka manipulera och utnyttja våra rättfärdiga kamper för sina egna syften och till varje pris se till att de inte utvecklas till revolutionära rörelser som kan hota deras välde. För detta ändamål använder sig borgarklassen av fascism och rasism, av liberalism och av en reformistisk, borgerlig så kallad vänster. Vad alla dessa har gemensamt är att de förlitar sig framför allt på de småborgerliga samhällsskikten för att leda rörelser som vänder uppmärksamheten bort från det verkliga grundproblemet, d.v.s. borgarklassen och dess stat - d.v.s. den borgerliga diktatur som de kallar "demokrati". Med fascism och rasism försöker de rikta folks vrede mot fattiga invandrare och "främmande kulturer" i stället för mot utsugarklassen. Med liberalism försöker de locka oss att stödja utsugarsystemet genom illusioner om en "individuell frihet" som i verkligheten bara finns för en liten minoritet av borgare och småborgare. Och med en påstått "socialistisk" reformism försöker de köpa vår lojalitet med borgarstaten genom löften om "välfärd", d.v.s. genom att i bästa fall slänga åt oss några ynka smulor som fallit ner från borgarklassens bord. Allihop vill de få oss att stödja eller åtminstone tolerera kapitalets plundring av tredje världens förtryckta folk och göra oss till medbrottslingar i deras folkmordskrig.

Både den alltmer våldsamma repressionen och olika varianter av de fascistiska, liberala och revisionistiska, reformistiska metoderna för att styra opinionen används idag i samtliga imperialistländer; i USA, i Kina, Ryssland och de europeiska makterna inklusive Sverige. Samtidigt som de härskande sprider fascism och rasism, så använder de sig av borgerliga och småborgerliga varianter av s.k. antirasism och feminism för att förhindra att kampen mot fascism och patriarkat blir en kamp ledd av arbetarklassen som tjänar till att bygga en revolutionär arbetarrörelse. Även här hemma ser vi nu "socialister" som skamlöst lyder borgarklassens order och försvarar dess stat: både sådana som hyllar den "västerländska demokratin" och stödjer Sveriges deltagande i USA:s plundringskrig, och sådana som har mage att kalla sig "kommunister" och i stället fjäskar för de ryska eller kinesiska imperialisterna och kräver minskad invandring och stärkande av den borgerliga förtrycksapparaten. Det rör sig i båda fallen om en "vänster" som inte baserar sig på arbetarklassens ideologi eller på den breda majoriteten av arbetare och förtryckta, där upprorsviljan växer, utan på småborgarna och arbetararistokratin, vars underdånighet mot borgarklassen fortfarande går att köpa. I en opportunistisk jakt på väljarsympatier och kortsiktiga framgångar för det egna ledarskiktet har denna "vänster" övergett marxismens och arbetarrörelsens grundläggande mål och principer, och det stöd de eventuellt vinner kommer därför bara att gynna den härskande klassen och dess stat.

Sanningen är att upprorsviljan växer inom vår klass, den internationella arbetarklassen. I flera länder går arbetarklassen med sina kommunistiska partier redan i spetsen för revolutionära rörelser som mobiliserar hundratusentals i väpnad kamp och folkrig mot de imperialistiska utsugarna och deras underhuggare. Vad som behövs här i Sverige liksom i övriga länder är att arbetarklassen skapar sitt kommunistiska parti, sin revolutionära förtrupp för att leda alla de kamper som folket utkämpar med sikte på att **krossa den borgerliga staten, bygga arbetarstaten och genomföra den socialistiska revolutionen**. Som Lenin påpekade för precis hundra år sedan, så kan arbetarklassen inte ta makten genom borgarklassens parlament eller genom att "ta över" den borgerliga staten, utan endast genom att krossa den och bygga sin egen. Den revolutionära organisation vi behöver måste redan från början byggas för denna kamp, den kan inte byggas genom att fiska röster, följa kapitalets spelregler och drömma om en lugn och sansad "revolution" som ska "komma" i en avlägsen framtid. Den måste byggas med **totalt ideologiskt, politiskt och ekonomiskt oberoende** inte bara gentemot den "egna" borgarstaten utan gentemot alla imperialistmakter, och den måste basera sig, som Engels sade, på den "understa massan", den faktiska majoriteten, inte på de skikt som är "infekterade av den borgerliga respektabiliteten".

LEVE DEN FÖRSTA MAJ, DET INTERNATIONELLA PROLETARIATETS DAG!

LEVE MAOISMEN, NED MED REVISIONISMEN!

MAKTEN VÄXER UR EN GEVÄRSPIPA!

DET ÄR RÄTT ATT GÖRA UPPROR!

Studiecirkeln 24 september

1 maj 2017